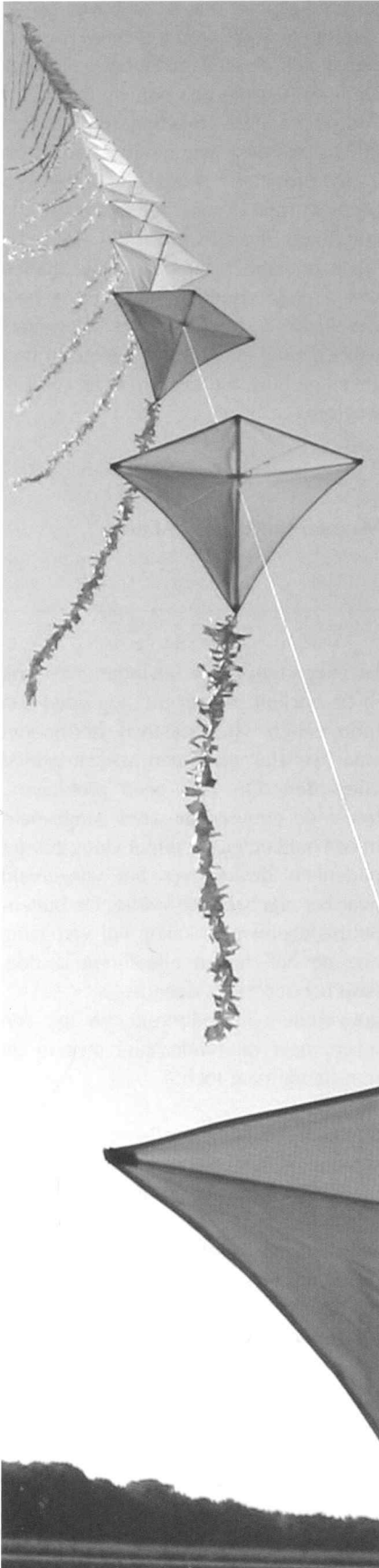

trein eddy's

In navolging van onder andere John Verheij heb ik mij toegelegd op de bouw van een treintje. Geen schokkende afmetingen, geen adembenemende aantallen en geen arbeidsintensieve patronen. Gewoon, een aantal vliegers dat een mooie trein vormt, een formaat dat efficiënt uit stof en stokken gaat, een groot windbereik heeft en liefst zo weinig mogelijk problemen met vliegen geeft. Maar: geen kopvlieger.

De hoogste vlieger van de trein is de vlieger die voor de problemen zorgt. Als de wind heel even wegvalt, trekt het gewicht van de onderliggende vliegers dit kopvliegertje gemakkelijk door het zenit. Als de wind nu weer aantrekt, is de kans groot dat dit vliegertje (eventueel samen met een aantal onderburen) onverhoopt een rondje draait bij het terugvliegen naar zijn oude plek. Daardoor komt hij met zijn staart in zijn eigen lijn en dit herstelt zich niet meer: de hele trein moet naar beneden.

Met een kopvlieger is dit risico aanzienlijk te verkleinen, mits hij groter is, een langere staart heeft en een stuk hoger vliegt. Het duurt namelijk langer voor deze vlieger door de trein door het zenit getrokken wordt. Bovendien is het gewicht van de hele trein relatief lager dan voor een klein hoogste vliegertje. De

grote kopvlieger vergroot het plezier van de vliegeraar aanzienlijk. Maar het publiek denkt dat die grote vlieger al die kleine vliegertjes in de lucht houdt, waardoor de waardering van de trein decimeert. Bovendien voegt de toegenomen spanning ook wel wat toe.

- A. Die trein staat mooi in de lucht.
- B. De wind valt weg, de kopvlieger gaat naar voren.
- C. De wind komt terug en de kopvlieger draait om zijn as.

Goed, geen kopvlieger dus. Wel liefst zo weinig mogelijk problemen in de lucht. En mochten er dan toch problemen ontstaan, dan deze zo eenvoudig mogelijk op te lossen.

Zo weinig mogelijk problemen

Het allerhoogste vliegertje moet het beste vliegen van alle vliegers (stabiliteit) en de langste staart hebben (tegen "door het zenit trekken"). Zij moet dus van lichte, sterke materialen gemaakt zijn en zeer nauwkeurig in elkaar gezet zijn. De overige vliegers mogen zwaarder zijn en een kortere staart hebben. Het lijntje waar deze hoogste vlieger mee vliegt moet dun zijn, maar dikker worden naarmate er meer vliegers aan zitten (en dus de trekkracht toeneemt). Mijn invulling van deze eisen staat in de tabel (zie tabel onder aan blz. 15).

